

Дрѣвцето останало пакъ голо.

Тогава то сърдито казало:

— Не ща вече никакви листа! Нека ми израстатъ пакъ моитѣ първи бодили. Нѣма поне отъ какво да ги пазя: тѣ сами ще се пазятъ.

Наскърбено заспало дрѣвцето наскърбено се и събудило сутринта. Огледало се то на слънчевата свѣтлина — дълго и весело се смѣло дрѣвцето. На него били израсли пакъ първитѣ му *иглести* листа. Смѣли се съ него и другитѣ дървета наоколо, ала дрѣвцето не имъ се сърдѣло вече. *Бжди доволенъ отъ своето.*



Веселиятъ живописецъ.

